

[Dagmar Andreasen.]

synes om denne pris, har mulighed for at forhandle sig til en anden.

For at dette ikke skal virke som et angreb på DSBs ledelse, vil jeg gøre opmærksom på, at i det cirkulære, som ministeren for offentlige arbejder udstedte den 1. april 1970, står der i § 1, stk. 2:

„Generaldirektøren står som departementschef umiddelbart under ministeren for offentlige arbejder og er over for denne ansvarlig for, at statsbanerne opfylder de krav, der må stilles til en forretningsmæssigt og økonomisk veldrevet transportvirksomhed.“

Men når man nu ikke har defineret forrettningens kundepolitik, så kan man sådan set ikke bebrejde DSBs ledelse noget, men man kan måske nok bebrejde folketinget eller måske ministeren for offentlige arbejder — jeg ved ikke, hvor ansvaret skal placeres — at man tillader en monopoliseret virksomhed at drive en kundepolitik, som man aldrig ville have tilladt og heller ikke burde tillade en privatejet transportvirksomhed, der havde monopol, at drive.

Jeg er spændt på, hvad ministeren kan svare.

Ministeren for offentlige arbejder (Kampmann): Jeg kunne egentlig besvare spørgsmålet meget kort — men almindelig høflighed forbyder mig noget sådant — idet jeg kunne nøjes med at svare, at rabatordningerne for DSB-overfarterne er offentliggjort. Det er sket i bladet Danske Vognmænd, nr. 2, fra 1969, hvor man har bragt rabatskalaer for samtlige DSB-overfarter, og disse skalaer er stadig gældende.

Det er i øvrigt DSBs erfaring, at mulighederne for at opnå mængderabat på færgeoverfarterne er velkendte af alle kunder med tilstrækkelig trafik til at opnå disse rabatter, men ved nytrykning af færgehæftet for lastbiler vil der blive optaget en tekst, der gør opmærksom på muligheden for mængderabat og fortæller, hvor oplysning herom kan fås.

Dagmar Andreasen: Jeg vil gerne spørge, om man fra en offentlig myndighed kan tillade sig at henvise til, hvad en fagforening har offentliggjort i sit fagtidsskrift, og kalde

det en offentliggørelse. Det er dog ikke, hvad man normalt forstår ved en offentliggørelse. Og hvor er det offentliggjort, at man for gods i hele vognladninger kan opnå op til 50 pct. rabat?

Ministeren for offentlige arbejder (Kampmann): Jeg tror ikke, jeg har misforstået fru Dagmar Andreasens spørgsmål, hvis jeg har, beklager jeg det. Spørgsmålet gik ud på, om rabatordningerne var offentliggjort, og det har jeg meddelt at de er. Jeg tror nok, at Landsforeningen Danske Vognmænd vil betakke sig lidt for betegnelsen fagforening i denne forbindelse. Det afgørende er vel, at der hos kunderne, som i stort omfang omfattes af Landsforeningen Danske Vognmænd, som udgiver bladet Danske Vognmænd, er kendskab til disse rabatsatser. Det er vel først og fremmest dér, det har interesse, men da jeg kan være enig med fru Dagmar Andreasen i, at en videregående offentliggørelse formentlig vil være på sin plads, er det, jeg nævner i første del af min besvarelse, at vi ved nytrykning af færgehæftet for lastbiler vil optage en tekst, der gør opmærksom på muligheden for mængderabat.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Skovmand* til ministeren for europæiske markedsanliggender:

„Hvilke skridt agter ministeren at tage for at oplyse folketinget og den danske befolkning om de krav til EF-medlemsstaternes forfatning, som følger af Europadomstolens afgørelse, samt for at klarlægge, i hvilket omfang det vil være muligt for Danmark uden grundlovsændring at opfylde Europadomstolens krav?“

Skriftlig begrundelse:

Europadomstolen har i sine afgørelser udformet en række grundlæggende retsprincipper, som svarer til principperne i en forbundsstat. Domstolen, hvis fortolkning af den europæiske fællesskabsret er bindende for alle medlemmer af EF, har således fastslået, at det påhviler medlemsstaternes domstole at give fællesskabsretten ubetinget forrang frem for medlemsstaternes nationale